

znan zlasti po svojem zavzemanju za reveže in po nasprotovanju pomehkuženi duhovščini, ki se je v tistem času vedno bolj oddaljevala od Kristusovega zgleda skromnosti. Postal je eden izmed prvih svetnikov, ki ni umrl mučeniške smrti.

Umrj je 8. novembra leta 397 v kraju Candes, ki leži severno od Toursa. Pokopali so ga 11. novembra.

Je zavetnik revnih, jetnikov, vojakov, konjenikov, konj, vinogradnikov, gostilničarjev, domačih živali ...

Na poti sv. Martina od rodne Savarije do Toursa postavljajo »stopinje sv. Martina« na krajih, ki so povezani s sv. Martinom. Gre za manjše skulpture, ki jih vgradijo na vidno mesto v zgradbi ali na tlaku. V Sloveniji so bile do 11. 11. 2007 postavljene štiri. Prva v Ljubljani pri Etnografskem muzeju, druga na cerkvi sv. Martina na Pohorju, tretja na cerkvi sv. Martina v Domanjševcih in četrta v Kostanjevici na Krasu.«

Ko se poglobimo v njihova dela in njihovega prepoznavanja podobe Kristusa v bližnjem, mi je še bolj blizu misel, da so vredni in izjemni, da bi postali vzorniki naših mladih. Vsak od nas si lahko v prihajajočem letu za izziv postavi nalogo, koga od mladih bo navdušil z deli naših svetnikov in svetnic, za prepoznavanje dobrega, tistega kar sveti v pristnosti, pa zato ni potrebno odrskih luči. (PT)

Viri: Sveti Martin: Eden najbolj priljubljen škofov vseh časov - Zavod za pastoralno dejavnost Pridi.com
Martin iz Toursa - Wikipedija, prosta enciklopedija (wikipedia.org) <https://svetniki.org/>

V nedeljo 19. novembra 2023 ob 15. uri bo v baziliki v Brestanici revija cerkvenih pevskih zborov dekanije Laško - Videm. Poleg bogoslužja se bodo predstavili s pesmijo pevski zbori iz različnih župnij te dekanije.

<p>Maše v prihodnjem tednu</p> <p>32. NEDELJAMED LETOM, 12.11, Martinova n.</p> <p>7.00: živi in + farani</p> <p>9.00: + Ivan KUMER, 6. obl., Jože ROZMAN, 6. obl., in Pavla ZUPANC</p> <p>10.30: + Martin MLAKAR + Jakob OJSTERŠEK, osmina</p>
<p>PONEDELJEK, 13.11., sv. Stanislav Kostka, redovnik</p> <p>7.30: na čast Svetemu Duha u za ozdravljenje Slovenije v zahvalo in priprošnjo za blagoslov v družini + Veronika ZORKO</p>
<p>TOREK, 14.11., sv. Nikolaj Tavelč, mučenec</p> <p>18.00: + Jože TERŠEK, 12. obl.žena Marija, sin Jože in Rok + Dragica ŠUSTER</p> <p>po maši kateheza: Kdo je Jezus?</p>
<p>SREDA, 15.11., sv. Albert Veliki, škof, c. uč.</p> <p>7.30: + Julijana in Ferdinand ŽVEPLAN + starši in sorodniki iz družine GRIL + Alojz PEGANC</p>
<p>ČETRTEK, 16.11., sv. Gertruda (Jedrt), devica, redov.</p> <p>18.00: + Ivan in Angela VORINA + Marija PAVŠEK</p> <p>po večerni maši srečanje članov ŽPS</p>
<p>PETEK, 17.11., sv. Elizabeta Ogrska, red</p> <p>7.30: za zdravje</p> <p>18.00: + Franc BRUMEC + Frida BLUMENŠAJN</p>
<p>SOBOTA, 18.11., Posvet. bazilik. sv. Petra in Pavla</p> <p>18.00: + Cecilija in Antonija LUBEJ ter Jure KURTOVIČ v zahvalo</p>
<p>33. NEDELJAMED LETOM, 19.11.</p> <p>7.00: živi in + farani</p> <p>9.00: + Oto OJSTERŠEK, obl., Boštjan, starši ROZMAN in OJSTERŠEK, svakinji Dragica in Jožica</p> <p>10.30: + Anton TERŠEK, obl., žena in starši + Miha, 10. obl., sestra in starši HOLCER</p>

MARTINOVA LILIJA

12. november 2023, leto 15, št.: 40

Molitev sv. Martina

V moji zapuščenosti me obišči, Gospod.
V moji samoti me objemi,
v moji bedi me ozdravi.
Sveto v meni naj prebudi moje čute,
vid v meni naj vidi Tvoje stvarstvo,
sluh v meni naj sliši peti angele.
Želim živeti, preživeti, častiti Te in Te slaviti.
Daj mi moči, poguma in Tvoje ljubezni.
Prebudi mi srce, da ne bom sovražil,
ampak da bom odpuščal in
v Tvojem večnem miru živel. Amen.

Svetniki bi nam lahko bili zgled

Trenutno obdobje nosi težo zadnjega meseca, ko smo se v našem, tako majhnem kraju, srečali z dve-ma smrtima mladih ljudi, ki sta si sama vzela življenje. Prejmem klic gospe z vprašanjem, da težko razume, da morajo vojaki biti v prvi bojni liniji, in gledati smrti v oči, pa si želijo živeti, nekdo pa se odloči in sam konča življenje, ko bi lahko še živel. Ja, velikokrat je težko razumeti notranje dogajanje posameznika, verjamem pa, da je lahko notranje življenje podobno tudi tistim vojakom na prvi bojni črti, le da bije bitko sam s seboj. In kje smo ostali, da ne vidimo notranjega boja bližnjega, da ga ne zaznamo? Ali je naša senzibilnost za občutja bližnjega povsem zamrla? Za vsakim dejanjem stoji trdna odločitev, z zaupanjem v Gospoda pa bi bile le-te lažje: » Zakaj tebi so na voljo vsa pota in tvoja odločitve je v tvojem predvidenju« (Jdt 9,6).

Nevroznanost je pomaknila dozorevanje naših mo-žganov v obdobje do 26. leta, ko naj bi bili zreli za odraslo življenje, oz. smo zreli, če smo sposobni poskrbeti za svoj zarod, hkrati pa mi je jasno, da smo zaradi poplave dražljajev preko spleta, in pričakovanj sveta, vedno znova postavljeni pred pre-izkušnje osebne identitete: kdo sem, kakšen sem, kam grem, kakšen bi želel biti in kako bi želel, da me vidijo drugi. V vsem opisanem pa je zelo pomembno še lastno notranje doživljanje varnosti, sprejetosti in ljubezni znotraj družine, ki bi morala biti naša varna baza. Danes so/smo redki odporni na življenje v osami, saj smo socialna bitja in potrebujemo interakcijo. Milost, ki jo mladi velikokrat ne zaznajo, je v dotiku Vere. Idole iščejo med svojimi vrstniki, med bliščem estradnikov; najsi bodo to pevci ali igralci. Redki pomislijo, da bi idole lahko našli med svetimi možmi, ki so darovali svoja življenja za bližnjega in za višji smisel. Tudi starši pozabimo na moč zavetnikov naših otrok. V odha-

jajočem tednu smo srečali imena svetnikov, katerih dejanja bi mladim lahko bila dober zgled:

- **Sv. Lenart** – zapisi o njem pravijo, da se je odrekel prednosti plemiškega rojstva. Z živo pričevalno besedo je mnoge poganske plemiče prepričal v krščansko vero. Bog mu je podaril dar čudežev. Trudil se je za spreobračanje jetnikov in za mnogo njih pri kralju izprosil, da jih je izpustil,

- **Sv. Englbert:** v času svojega delovanja je nasprotoval posegom deželnih plemičev in se zavzel za reveže in družbeno nemočne,

- **Sv. Godfrid Amienski (Bogomir):** je bil sin plemiških francoskih staršev. Komaj pet let starega so dali v vzgojo v benediktinski samostan, kjer se mu je samostansko življenje priljubilo, da je po materini smrti postal menih. Najprej je stregel bolnikom. Ko je postal škof, to ni spremenilo njegovega ostrega spokornega življenja, ampak mu je dajalo še več priložnosti za dobra dela. Od tu anekdota, ko je nekoč, ko je bil škof ravno pri kosilu, prišel gobav siromak prositi kruha. Oskrbnik ga je hotel nagnati, škof pa ga je okregal:« Mar se spodobi, da imam jaz prepolno mizo, Kristus pa bi v ubožcih trpel lakoto?» Tudi ko je nekoč srečal napol golega berača, in sam pri sebi ni imel denarja je slekel suknjo in ga ogrnil z njo. V njegovi škofiji je bilo veliko grdih razvad in razuzdanosti, ki pa jih, kljub trudu ni mogel spremeniti. Meščani so šele z njegovo smrtjo spoznali, kaj so izgubili. V petih letih izmučen meniškega trpljenja, je mnogo trpel, ko je delal za mir med veljaki in ljudstvom mesta ter pri obnovi duhovščine in navadah ljudstva;

- **Sv. Leon I. Veliki:** je prvi papež, ki mu je zgodovina dala vzdevek Veliki. Tudi svetovna zg. se ga spominja s hvaležnostjo, saj je rešil Rim. Papež je zaupajoč v Božjo pomoč šel v ustavitev hunskega kralja Atila, ki ga je navzočnost najvišjega duhov-

nika počastila, prav tako njegovi darovi, ki jih je prejel, zato se je umaknil nazaj čez Donavo. Leon je bil čuvar pravovernosti – poudarjal je, da je prvenstvo rimskega škofovskega sedeža božjeprav-nega izvora in iz njega dosledno izvajal enotnosti Cerkve, ki bodi ena, nedelja družina pod enim vodnikom.

Njegova misel: » **Verovati brez omahovanja v to, česar naše telesne oči ne vidijo, hrepeneti po tem, česar ne moremo videti, v tem je veličina velikih ljudi, v tem je svetloba duš, polnih vere.**«

- **Sv. Martin iz Toursa:** je proti svoji volji postal vojaški častnik. Želel si je postati puščavnik. Takrat pa mu je oče preskrbel vojaško službo, zato se je Martin pridružil rimski vojski, ki je odhajala v Galijo (današnjo Francijo).

»Iz tega časa je dogodek, ki je popolnoma spremenil Martinovo življenje. Pred mestnimi vrati je v mrzlem zimskem jutru zagledal premraženega berača, ki je prosil miloščino. Ker pri sebi ni imel denarja, je z mečem razpolovil svoj plašč in s polovico ogrnil reveža. To je bil začetek Martinovega spreobrnjenja. Iste noči se mu je v sanjah prikazal Jezus, ogrnjen z darovano polovico plašča. Martin je tedaj zapustil vojaško službo in se oklenil škofa sv. Hiarija iz Poitiersa, s katerim sta ustanovila samostan in začel »boj«-e proti krivovercem.

Ko so prebivalci Toursa leta 371 iskali novega škofa, so izvolili sv. Martina, ker so vedeli za njegovo ljubezen in pravičnost do vseh, tako sužnjev kot najrevnejših. Ena od legend pravi, da Martin zaradi skromnosti, sploh ni želel sprejeti škofovske mitre, zato se je skrnil pred odposlanci, ki so prišli ponj. Toda v bližini je bila gos, ki je s svojim gaganjem razkrila skromnega škofa.

V 27-ih letih svoje škofovske službe je sv. Martin naredil veliko dobrega. Bil je dejaven škof in razširjevalec vere. Do smrti je bil škof Martin